

Uenighed i Islam

af Abu Ahmad al Filistine

I Allahs navn, den mest Nådige og mest Barmhjertige.

En af de største problemstillinger vi står med i dag, som er med til at skabe forvirring blandt mange muslimer, er folk som holder fast i deres holdninger og meninger omkring noget bestemt, uden at der egentlig tages hensyn til 'Ulama (de lærde). I mange tilfælde kan der nemlig opstå en uenighed fra en lærd eller flere for den sags skyld, der enten kan være abstrakt eller konkret, som mange muslimer desværre ser bort fra.

Da vi til daglig møder adskillige mennesker med forskellige holdninger, følger jeg mig nødsaget til at redegøre for, at dette problem desværre er en realitet og at der hermed kræves en forklaring. Jeg har derfor valgt at skrive et par sider, hvor jeg herunder vil fremstille nogle vigtige punkter, der især er blevet forsømt hos de unge muslimer, som har stor mangel på viden indenfor de Islamiske principper og tekster.

Sproget spiller først og fremmest en stor rolle, da de unge mennesker primært taler fremmed sprog og ikke arabisk. Dette kan være et stort problem, især når teksterne fra *Qur'an* og *Hadith* skal læses. Disse tekster bliver ofte læst med et fremmed sprog, herunder dansk, engelsk m.v., hvor oversættelsen kan være fejlagtig. Et andet problem er når teksterne er bygget på oversætterens mening eller egen forståelse, da vedkommende intet viden har indenfor islamisk uddannelse o. lign. Derfor er det absolut vigtigt, at holde sig til hovedkilderne som netop er på arabisk.

Ethvert individ der kender til smagen af den islamiske viden, ved på forhånd, at teksterne læses først på arabisk og dernæst oversættes til et andet sprog. På denne måde har man sørget for, at der ikke bliver sagt noget forkert om Allah eller Mohammad (*Sallallahu 'alaihi wa Sallam*), da man har læst dem i deres oprindelige form, selvom hvis man fejler i oversættelsen.

Allah (*Subhanahu wa Ta'ala*) siger i *Surah Ash Shúraá* vers 10:

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ

”Og hvad I end er uenige om, så ligger afgørelsen derom hos Allah”.

Allah (*Subhanahu wa Ta'ala*) siger endvidere i *Surah An Nisa* vers 59:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن
نَنزَعْنَمُ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾

”O I som tror. Adlyd Allah og adlyd Budbringeren og de som har autoritet i blandt jer! Og hvis I er uenige om noget, så henvis det til Allah og Budbringeren, hvis I tror på Allah og den Sidste Dag. Dette er bedre og bedst i resultater”.

Allah (*Subhanahu wa Ta'ala*) siger i *Surah 'Áli 'Imrān* vers 103:

وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا

”Og hold godt fast i Allahs reb alle sammen, og bliv ikke adskilt!”

Jeg har gjort bogens indhold til at være er let og simpelt, som alle kan benytte sig af. Den er med til at skabe en forståelse for emnet uenighed i henhold til *Sharia* og ikke i henhold til ens lyster samt begær.

Uenighed i Islam

af Abu Ahmad al Filistine

Overordnet formler vedr. uenighed:

Der er tre vigtige principper som ikke bærer nogen former for tvivl og ej heller nogle forkerte aspekter. Disse er følgende:

1. *Qur'an*.
2. *Sunnah*.
3. *Ijma' al Sahaba*. (konsensus/enighed af profetens disciple).

Disse tre principper er beskyttet af Allah (*Subhanahu wa Ta'ala*), hvilket betyder, at ingen kan fordreje, afbøje eller ændre de klare beviser fra Allahs bog, fra profetens sædvaner og om det nationen har dannet enighed omkring. Der vil derfor ikke kunne foretages noget skade, fejl eller løgn på disse overhovedet.

Men hvis man har en tvetydig bevise fra *Qur'an* eller *Sunnah*, så skal man vægte dette bevis med en absolut tydelig, da Allah (*Subhanahu wa Ta'ala*) siger i *Surah 'Ali 'Imrān* vers 7:

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ
وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ
ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ ۗ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ
فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ۗ آمَنَّا بِهِ ۗ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو
الْأَلْبَابِ ﴿٧﴾

Og det Ham (Allah), som har sendt Bogen (*Qur'an*) ned til dig (O Mohammad). Heri er der både tydelige vers, som er grundlaget for bogen og andre vers, som er tvetydige. De der i hjertet er afvigende, vil følge det der er tvetydigt, i ønske om at friste til frafald og fortolke den. Men kun Allah kender dens fortolkning. Men de der er stadfæstet i viden vil sige: "Vi tror på den. Alt kommer fra vor Herre." Kun de forstandige lader sig påminde.

Uenighed i Islam

af Abu Ahmad al Filistine

Hvis muslimerne havner i uenighed blandt hinanden omkring nogle islamiske emner, så skal de i fællesskab henvise uenigheden til *Qur'an*, *Sunnah* og *Ijma al Sahaba*.

Allah (*Subhanahu wa Ta'ala*) siger endvidere i *Surah An Nisa* vers 59:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن
نَنزَعْنَم فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾

”O I som tror. Adlyd Allah og adlyd Budbringeren og de som har autoritet i blandt jer! Og hvis I er uenige om noget, så henvis det til Allah og Budbringeren, hvis I tror på Allah og den Sidste Dag! Dette er bedre og bedst i resultater”.

At forkaste de kendte emner fra 'Aqidah (det Islamiske doktrin), fører til vantroskab.

Det er ikke tilladt at være uenig om noget som er absolut bestemt i Islam. Når der siges absolut bestemt, så er der her tale om en enighed blandt muslimer uden tvivlsomhed.

De kendte emner er herunder bl.a.:

1. At tro på Allah, tro på englene, tro på Allahs nedsendte bøger, profeterne, dommedagen og skæbne som er fra Allah - både det gode og det dårlige.
2. At anerkende *Qur'an*, som Sahaba har bragt videre til os i en fuldkommen tilstand uden ændringer eller forvekslinger.
3. De fem bønner, fastning af *Ramadan*, betaling af *Zakah* og udførelse af pilgrimsrejse til *Hajj* (til dem som har råd), er en forpligtelse for ethvert individ både i at lære samt udføre i praksis.
4. De kendte *Haram* (forbudte) handlinger er der mange af, såsom at bedrive hor, handle med renter, at indtage beruselses midler osv.

Der må som sagt ikke skabes uenigheder mht. disse nævnte sager eller lign., da de er absolut bestemte og modsigelse af dem vil føre til vantroskab.

Uenighed i Islam

af Abu Ahmad al Filistine

Uenighed kan være tilladt i omdiskuterede emner, hvis fortolkningen er anerkendt blandt de lærde.

Der er emner som både profetens venner og deres efterkommere har været uenige omkring. Modsigelse af disse uenigheder fører ikke vantroskab, ej heller er det en synd eller en fornelse. Det er tilladt for enhver som er uvidne, at følge en holdning fra en lærd, hvis man føler sig trygt ved det, medmindre den modsiger et klar vers eller *Hadith*. Men det er ikke tilladt for denne person at deltage i diskussioner omkring noget, da han i denne sag kun er *Muqallid* (en der efterligner, en der følger med). Når man ikke ved bedre og ikke har redskaber til at kunne illustrere om deres valg er korrekt eller forkerte, så har man ikke kompetencerne til at vide hvad der er rigtigt og forkert. Det er her mange uvidende falder i synder, når de diskutere om de Islamiske emner, selvom de intet kendskab har til emnerne. De lærde har lært os, at det ikke er tilladt for en *Muqallid* at bringe den viden han har lavet *Taqleed* på (efterligne) videre til andre, idet denne viden kun er specifik for ham og ikke for andre.

Når man har dannet sig viden indenfor det arabiske sprog samt i *Usool Al Fiqh*, først der kan man konstatere hvorvidt man kan sortere fra i diverse udtalelser. Hvis ikke må man nøjes med at være en efterligner eller en medfølger, indtil man stiger i rang indenfor viden.

Hvis man har kompetencerne i orden, så er der intet galt i at fejlagtig gøre nogle udtalelser og modbevise disse. Dette er sket for *Sahaba*, hvor de var uenige om hvorvidt profeten så sin Herre med sine øjne eller ej under hans himmelfartsrejse, skulle man læse *Surah al Fatiha* efter Imam i fælles bøn eller ej, skulle man sige *Bismillahir Rahmanir Raheem* højt inden man læste *Surah al Fatiha* eller ej, skulle man bede bønnerne fuldt ud under rejsen eller ej m.v.. Disse former for uenigheder kan også opstå imellem de lærde nu til dages uden tvivl. Når vi har nogle sager som opstod mellem *Sahaba* samt deres efterkommere uden tvivl, så skal man også forvente, at det vil opstå i dag blandt de lærde.

Vi skal huske at sandheden kun kan være en og aldrig to, som mange tror. Ingen har ret til at fiske viden efter deres behov eller interesse, men kun efter det der fører til sandheden. Hvis beviset indikere noget som er *Haram* og de lærde er uenige om det i forståelse, så er det bedst at tage *Hadithen* i sin ydre og følge den, som vores *Salaf* gjorde for netop at undgå fejler i deres handlinger.

Uenighed i Islam

af Abu Ahmad al Filistine

Uenighed kan ved nogle tilfælde være gavnligt for muslimer.

'Ulama har lært os, at Allah (*Subhanahu wa Ta'ala*) velsigner den Islamiske nation på grund af uenigheder. Disse uenigheder som kan opstå blandt de lærde, åbner vejen op for *Ijtihad*, som godt kan være *Khair* for *Ummah*. Vi har også lært fra profeten, at hvis en *Mujtahid* fejler i sin sag, så vil han vil optjene en belønning. Men hvis han rammer sandt i sin sag, så optjener han hermed to belønninger. Dette er dog kun gældende for en *Mujtahid*, som har bestræbt sig frem til en *Hukum*.

Allah (*Subhanahu wa Ta'ala*) siger i *Surah Baqarah* vers

رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ
عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا
مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۗ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا
فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

"Herre, lad os ikke bøde, hvis vi er glemsomme eller begår fejl. Herre, læg ikke en byrde på os som den Du lagde på dem før os. Herre, byrde os ikke med det, som vi ikke har evnen til at bære. Bær over med os, tilgiv os og hav barmhjertighed over os. Du er vor beskytter. Sejr os imod deantro folk"

Da dette vers blev nedsendt og *Sahaba* reciterede dette, fik Profeten fred være med ham en åbenbaring om, at Allah har svaret og accepteret deres *Du'a*.

Når man vælger en lærd som er troværdig, anstændig og ærlig i Allahs *Deen*, så er der velsignelse i det man tager fra denne. Det er tilladt at tage imod vedkommendes fatwa uden at være bekymret, med mindre den modsiger et vers eller en *Hadith*. Mange lærde opfordrer os til at tage imod deres *Fatawa* og respektere de som modsiger det, uden at skabe *Fitnah*.

Der henvises til følgende bøger, hvis der ønskes en uddybelse af emnet. Disse bøger kan belyse nogle ting, uden at man kan følge sig skeptisk for at tage imod en fatwa.

(جامع بيان العلم وفضله - Jamee3 bayaan al ilm wa fadlih 2/80 + 4/80 og (الفتاوى - Al fatawa 30/79).

Uenighed i Islam

af Abu Ahmad al Filistine

Det er obligatorisk at følge det som er blevet bekræftet for at være sandt.

De uenigheder som har været blandt *Sahaba* og deres efterkommere har vist os, at selve teksterne er i modsætning til det de nåede frem til. Men det er ikke ens betydning med at man skal opbygge et had til dem, eller definere deres grader indenfor disse områder fx ved at sige, dette er vantroskab, de er syndig eller fornyer osv.. En muslim skal vise disse mennesker den respekt de skal have, og man skal ikke glemme, at disse mennesker har bestræbt dem selv for at komme frem til bestemte resultater. Alle kan fejle som menneske, og hvis teksterne var synlige for dem, så har deres bedømmelser og sager sandelig været klare.

Der skal også tilføjes, at man kigger i de lærdes holdninger inden for diverse områder, hvor beviset kan være skjult for os. Hvis dette er tilfældet, så skal man under alle omstændigheder have tillid til dem, at de nemlig har beviser på som deres *Hukum* (dom) er opbygget efter.

Grunde som lærde/elever er undskyldt i.

Man kan være undskyldt ved mange tilfælde, eksempelvis hvor teksterne er synlige for nogle og skjulte for andre, eller hvor teksterne er kommet i korrekte eller forkerte kæder m.v. Dette har vi lært fra de udtalelser, som er kommet af *Sahaba*, hvor noget er bekræftet og andet er forkastet, som mange kender fra *Hadith* kriterier. Vi skal også huske på hvilket Usool hver lærer har bygget deres fatwa på. Vi alle kender den *Hadith* hvor Profeten fred være med ham, sagde til *Sahaba*: ”Ingen af jer beder *Asr* bønnen før i når til *Bani Qoraitha*”. Nogle af *Sahaba* var bange for at miste *Asr* bønnen og de øvrige forstod det som at de skulle bede bønnen der. Det viste sig, at nogle bedte på vejen i *Asr*'s tid, hvorimod de andre bedte i byen selvom *Maghrib* bønnen var trådt ind. Profeten fred være med ham kritiserede ikke disse to grupperinger for deres misforståelse, men tværtimod udtalte han sig om dem med respekt, idet deres forståelse for ordren var, at nå skulle nå frem i tide. Dette er et eksempel på, at budskabet fra teksten er afhængig af hvordan man forstår den. Dette betyder ikke, at man har ret til at bestemme budskabet fra en tekst, som er klar og tydelig på baggrund af ens egen lyst og begær. Hvis nationen er enige omkring noget der er haram, kan man altså ikke retfærdiggøre sagen ved at sige ”jeg forstod det sådan og sådan...”. Dette bliver forkastet med det samme.

Uenighed i Islam

af Abu Ahmad al Filistine

Grunde som lærde/elever ikke er undskyldt i.

De der bærer på den Islamiske viden skal altid referere til teksterne i *Qur'an* og *Sunnah*. Når man skal bedømme en sag eller svare på spørgsmål, skal dette ikke gøres med logik, fornuft eller lyst og begær. Alt skal tilpasses kilderne fra *Qur'an* og *Sunnah*. Hvis man bygger Islam på logik eller ens fornuft eller lyst og begær, så vil Islam gå i en filosofisk retning. Det er dog tilladt at bruge logik og fornuft ved nogle tilfælde, da Allah opfordrer os til det, men dette skal stadig være i overensstemmelse med *Quran* og *Sunnah*.

Vi kender til de lumske planer, som *Shayateen* lægger ud for at fælde folk og hvordan de leger med folk. Uanset hvilken status og stilling man har, så skal man altid være gudfrygtig.

Man skal passe på med at formidle en fatwa kun for at gøre mennesker eller regenterne tilfreds. Vi skal altid huske os selv på hvad Allah siger i sin vidunderlige bog i

Surah al Baqarah vers 213:

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ
وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ
وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا
بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ
وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

”Menneskene var engang et fællesskab. Så sendte Allah profeterne til at bringe det gode budskab og advare folk, og sammen med dem sendte Han Skrifterne (bøgerne) med sandheden ned til at dømme mellem menneskene i det, hvorom de var uenige. Kun de, der havde fået den, blev i gensidig oprørskhed uenige om den, efter at de klare beviser var kommet til dem. Derpå ledte Allah med sin tilladelse dem, der troede på sandheden, hvorom de havde været uenige. Allah leder, hvem Han vil, til en lige vej”.

Uenighed i Islam

af Abu Ahmad al Filistine

Hvis man er uenig, så skal man følge de acceptable kriterier og undersøge sagerne konkret. Det er vigtigt at undersøge hvad modparten har uenigheder omkring. Selvom der refereres til en lærd, så skal kilderne gøres klart og tydeligt, såsom hvem der har udtalt sig om sagen, hvor man kan finde udtalelsen, er der tale om udtalelser pr. bånd eller lydfiler osv. Man undersøger som sagt for netop at sikre sig, at det sagte er korrekt.

Allah (*Subhanahu wa Ta'ala*) siger i *Surah al Hujurat* vers 6:

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِنْ جَاءَكُمْ فٰسِقٌ بِنَبِيٍّ فَتَبَيَّنُوْا اَنْ تُصِيبُوْا قَوْمًا
بِجَهٰلَةٍ فَنُصِبُوْا عَلٰى مَا فَعَلْتُمْ نٰدِمِيْنَ ﴿٦﴾

”O I som tror. Hvis der kommer til jer en ulydige med en information, så undersøg den nøje, så I ikke af uvidenhed kommer til at ramme folk og siden må fortryde, hvad I har gjort!

Det er også vigtigt at vide hvem man modtager tingene fra og hvilken nyhed vedkommende bringer da Allah (*Subhanahu wa Ta'ala*) siger i *Surah al Isra'* vers 36:

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ ءَعْلَمُ اِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ
اُولٰٓئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُوْلًا ﴿٣٦﴾

Følg ikke noget, hvorom du ingen viden har! Hørelse, syn og hjerte, alt dette bliver man draget til ansvar for.

Jeg vil stærkt anbefale folk om, at man bruger hovedkilderne eller beder om hjælp hvis ikke man kender til det arabiske sprog, når de henter noget fra tekster der er oversat, da de sagtens kan indeholde masser af fejl.

Uenighed i Islam

af Abu Ahmad al Filistine

Det er vigtigt at præcisere hvor uenigheden ligger, i hvilken sammenhæng den er opstået, om det ligger i sproget, om det er fra Usool Figh, er den bygget efter noget andet end de klare tekster m.m. Uanset hvad så skal tingene fremstilles for at der kan dannes en forståelse af, hvad man bygger sin uenighed om, for netop at modargumentere denne.

Det er vigtigt for enhver person, at ens intention er oprigtigt til Skaberen, at tingene kun bliver gjort for Allahs skyld og ingen andre. Det er ikke tilladt at dømme andre på baggrund af noget skjult, dvs. hvad personen gemmer i sin intention. Det er kun Allah der kender til menneskets indre. Man må dog godt dømme andre iht. hvad man kan se, høre, læse osv.

Allah ved bedst

Skrevet Af Abu Ahmad Al Falastine .

København den 25. september 2013 /

Hijri 19. Dhu al – Qi'dah 1434